

στους Βοτανικούς Κήπους του Σίδνεϊ

Σύδνεϋ, είναι πλέον παλαιό καθόσον η παραγγελία κατασκευής του έγινε το έτος 1870 λίγα χρόνια σχετικά μετά την άφιξη των πρώτων κατοίκων της Νέας Νότιας Ουαλίας και της δημιουργίας της πόλης μας. Την εποχή λοιπόν εκείνη οι πρώτοι Premiers της πολιτείας, ήθελαν να στολίσουν την πρωτεύουσα πόλη το Σύδνεϋ και να την κάνουν όμορφη και κοιτίδα πολιτισμού, παραδίδοντας στις επόμενες γενιές ένα κόσμημα. Ο κυβερνήτης **James Martin**, το παρήγγειλε και μεταγενέστερα ο υπουργός Παιδείας της Νέας Νότιας Ουαλίας **Clive Evatt** το συντήρησε, διατήρησε και το τοποθέτησε στη σημερινή του θέση.

Το μνημείο φαίνεται ότι δε έτυχε ποτέ της πρέπουσας συντήρησης και το ζεύγος Αζαρία, με ελληνικότατη ψυχή και υψηλό πολιτιστικό επίπεδο, ανέλαβαν τον αγώνα της συγκέντρωσης χρημάτων για την αποκατάσταση του μνημείου. Η ιδέα της καθιέρωσης του βραβείου **Lysicrates Prize** απο το όνομα του αρχαίου Έλληνα χορηγού είχε ήδη γεννηθεί. Θεατρικό βραβείο το μνημείο της Αθήνας, θεατρικό βραβείο έπρεπε να δοθεί και για το μνημείο του Σύδνεϋ. Ξεκίνησαν οι επαφές με την τότε υπουργό

πολιτισμού της Νέας Νότιας Ουαλίας και οικονομικών και συστήθηκε η σχετική επιτροπή με πρόσωπα που αγαπούν τη πόλη, το θέατρο και τα μνημεία της. Μακρύς ο κατάλογος των προσώπων και καταλήγουμε στην μέρα της Παρασκευής 30 Ιανουαρίου 2015.

Τρία θεατρικά έργα καινούργια πρόκειται να βραβευτούν μετά απο επιλογή ανάμεσα σε πολλά που είχαν κατατεθεί. Η επιλογή θα γίνονταν απο το κοινό που παρακολούθησε τελικά αποσπάσματα απο τα τρία αυτά έργα. Η ψηφοφορία έγινε με ξύλινους σβόλους. Υπήρχαν έξω από την αίθουσα του **Conservatorium** που παρουσιάστηκαν οι πρώτες σκηνές από τα τρία θεατρικά διάρκειας 20 λεπτών για το καθένα, τρεις πλήινες στάμνες ψηφοδόχοι. Μπροστά απο την κάθε μία, υπήρχε μια ταμπελίτσα με το όνομα του θεατρικού έργου που αντιστοιχούσε. Η διαδικασία απλή. Ο κάθε θεατής μετά την παράσταση εξερχόμενος της αιθούσης, έριχνε τη ψήφο του στη στάμνα που αντιστοιχούσε στο θεατρικό έργο της προτίμησής του.

Τα τρία θεατρικά έργα που ήταν υποψήφια για βράβευση ήταν:

1) **FORTUNE** by Lally Katz

2) **JESUS WANTS ME FOR A SUNBEAM** by Steve Rodgers

3) **THE SAVVY WOMEN** by Justin Flemming

Το έργο που αναδείχθηκε νικητής στους πρώτους θεατρικούς αγώνες του Σύδνεϋ ήταν το υπ. Αριθμ. 2 παραπάνω και το οποίο θα ανέβει στη σκηνή του θεάτρου **GRIFFIN THEATRE** εδώ στο Σύδνεϋ και προφανώς μέρος των εσόδων απο τις παραστάσεις θα χρηματοδοτούν την ανάπλαση του ιστορικού μας μνημείου. Το σημαντικό στο όλο εγχείρημα είναι ότι ακολουθήθηκαν οι κανόνες των θεατρικών αγώνων της αρχαιότητας ένα τόλμημα ιδιαίτερης σημειολογικής αξίας και πολιτισμού, που φαίνεται ακόμη ούτε και στην Ελλάδα δεν έχει εφαρμοστεί ως τρόπος αξιολόγησης με σκοπό την παραπέρα χορηγία για αποκατάσταση μνημείων. Φυσικά αξιόλογοι συνεργάτες και συνεργαζόμενοι χορηγοί στην προσπάθεια αυτή και την πρωτοβουλία του ζεύγους Ιωάννη και Πατρίτσιας Αζαριά, πλην της κυβερνήσεως της Νέας Νότιας Ουαλίας, στο βαθμό που μπορεί, είναι 1) **The Griffin Theatre Company** και 2) **The Royal Botanic Garden, Sydney**.

Η όλη εκδήλωση άρχισε το απόγευμα της Παρασκευής και γύρω στις 4:30 μμ απο την αίθουσα του Κονσερβατόριουμ όπου υπήρχαν πολλοί και εκλεκτοί καλεσμένοι μεταξύ των οποίων και η ταπεινότητα μας, για την μοναδική ελληνική εφημερίδα Παναυστραλιανά δηλαδή για την εφημερίδα Ο ΚΟΣΜΟΣ. Για την εφημερίδα λοιπόν βρεθήκαμε οι δύο γράφοντες Γιάννης Δραμιτινός με την κάμερα του και Γιώργος Αθανασιάδης.

Η αίθουσα υποδοχής ήταν και τόπος συνάντησης που ένωνε και αντιτιθέμενες παρατάξεις και τάσεις τόσο του καλλιτεχνικού όσο και του πολιτικού κόσμου της πολιτείας μας. Συνευρέθησαν εκτός βουλής, όχι όμως για να εκφράσουν τις

